

Camide

— sahara · 27 Nisan 2019

Nisanın sonunu yaklaştı. Güneşli bir Kocaeli Cuma günü. Elde kalan son kitaplarımı da imzaladım. Aydınlığa Doğru Bitmeyen Yolculuk adlı bir kitap çıkarma şansım oldu geçen yıl. Nehir öykü biçiminde, ayaklarımın üzerinde durmaya başladığım yıllardan başlayarak emekli oluncaya kadar yaşadığım öğretmenlik yıllarımı anlattım...

Bir eser ortaya çıkarmak hiç de kolay olmuyor. Yaşayan bilir işin ne denli çetrefilli olduğunu. Bardağın dolu tarafına bakmak yaşamın güzellikleriyle hemhal olmanın işin en güzel yanı yine de... Kitabı dostlara sunmanın tanımsız güzelliğini yaşadım. Okulları ziyaret ettim. Öğretmen dostlarımla buluştum yeniden. Her insanın yaşamında anılarını hiç unutamadığı bir ilkokul öğretmeni vardır. Kitabımı okuyan güzel ülkem, aydın yüzleri öğretmen arkadaşlarım, kitapta hem ilkokul öğretmenlerini hem de kendilerini bulduklarını söyleyerek beni mutlu ettiler.

Özellikle kadın arkadaşlar ki, içlerinde öğretmenler de vardı; kitabın bazı bölümlerinde ağladıklarını anlattılar. Ve dilinin çok sade ve akıcı olduğunu belirttiler. Emekli bir öğretmen dostum, "Kitabını merak ve heyecanla okudum..." dedi.

Amacım reklam yapmak değil. Elde kalan son kitabımı da İzmit'in en sayılı okullarının birinde gözlerinde insanın içini ısıtan idealist duygularla yüklü genç öğretmen dostlarıma imzaladım. Yeni bir baskı yaptırma olanağım yok. Sadece kitapla ilgili duygularımı paylaştım...

Günlerden Cuma olduğunu söylemiştim. Önemli bir gün Cuma günü Müslümanlar için. Haftada en azından insanların Allah'ın evinde bir araya geldiği; selamlaşp hal hatır sorma... benzeri işlevleri olan bu günde yurttaşlarımla birlikte Cuma kılmanın ayrı bir güzelliği vardır. Cami cemaatinin abdestlerini alıp sakince, uygar davranışlar sergileyerek camide yerlerini almalarına hep saygı duymuşumdur. Lakin cami nizamına uygun olmayan davranış içinde olan kardeşlerimiz yok mu? Elbette var. İnsanlar saf saf oturmuş vaaz dinlerken bazı akli evveller oturanları rahatsız ederek ön saflara geçme uğraşı verirler. Uygun yer bulamayınca bu kez sağa sola yürüyüp işin tadını tuzunu iyice kaçıırırlar. Hele ön saflarda namaz kılan bazı kişiler namazını çabucak kılıp bir an önce camiden çıkma telaşına düşer. Bu kez namaz kılanları çiğnercesine dışarı çıkarlar(!)

Madem ön safta ibadet etmek daha sevaplı ise o zaman evinden erken çıkacaksın. Caminin çay ocağında zamanı vak vak ile geçirmeyeceksin. Hele camiye ilk girenlerin bir deve kurban edip etini yoksullara dağıtmak gibi sevabı varken sen camiye geç varıyorsun! Öyleyse bir horoz kesip fakirlere dağıtmanın sevabıyla yetineceksin Müslüman kardeşim! Arkalarda oturup hakkına riayet edeceksin. Hele de dini bütün kardeşlerini çiğneyerek öne geçme çabası ile kılacağın namazın sevabına kirli sular karışır kanısında. En iyisini Allah bilir.

Derince'nin en büyük camisinde yerimi aldım. Ezan saatine hayli zaman var. Hatip, gerçekçi, içimizi acıtan konulara dokunuyordu. Çevre temizliğinin önemini vurguladı sıklıkla. Özellikle piknik yerlerimizi aşırı hoyrat kullandığımızı, böylesi davranışların temizliğe çok önem veren dinimizle hiç bağlaşmadığını üzümlere gözlemlendiğini belirterek bir de hikâyecik anlattı. Almanya'da yaşanan bir ilginç uygulamayı anlattı:

“Almanya'yı ziyaretimde bir işçi arkadaşım anlattı bu olayı:

‘Çalıştığım eyalette Almanlar diyor ki, mangal yapmayı biz Türklere öğrendik. Mangal yaparak insanların yeşil alanlarda doğayla baş başa dinlenmeleri yerinde bir uygulama. Fakat gurbetçi yurttaşlarımız piknik yerlerinden ayrılırken buldukları alanda yetesiye temizlik yapmadan oradan ayrılmayı alışkanlık haline getirmişler. İlgililerin uyarıları para etmemiş. Sonunda Almanlar yeşil alanlarda piknik yapılmasını yasaklamışlar.’

Hatip, ülkemizde çevre temizliğine hiç önem vermediğimizi yana yakıla anlatmaya devam ediyordu. Dinamik toplumlar, temizlik, karşılıklı saygı, sevgi benzeri olguları yaşamlarına katan toplumlardır...

Bir ülkede, insanlar birbirlerini sevmez, idareciler aymazlık içinde sefahat âlemlerine dalarsa o ulusların başına felaketler gelir.”

Hatip arkadaş 1258 Bağdat'ın istilasını örnek vererek daha da ilginç konulara daldı...

“Cengiz Han'ın torunlarından Hülagü 1258 yılında Abbasilerin başkenti Bağdat'ı işgal etti. Zamanın halifesi el-Müsta'sım, Hülagü'nün kendisine dokunmayacağını, şehrin istilaya uğramayacağı hayaliyle yaşıyordu. Fakat öyle olmadı. Moğollar önce halifeyi acımasızca öldürdüler. Daha sonra binlerce insanı katlettiler, şehri yağmaladılar. Her tarafı yakıp yıktılar. Kütüphaneler tahrip edildi. Derler ki, Dicle nehri günlerce katledilen insanların kırmızı kanı ve suya atılan kitapların mürekkebi rengiyle mavi-siyah aktı.

Yıkımdan sonra Hülagü Müslümanlardan en büyük âlimi çadırına getirilmesini emreder. Emir her tarafa duyurulur. Zaten insanlar küçük büyük Moğol kılıçlarının acımasızlığıyla kıyıma uğramışlardır. Çadıra çelimsiz, boynu bükük bir genç gelir. Korkusuzca Hülagü'nün huzuruna çıkar. Hülagü gülerek;

‘Senden daha güçlü adam yok mu aranızda...’ diyerek âlim genci küçümser! Genç, söz alarak korkusuzca anlatmaya başlar.

‘Yaşlı, sakallı birisini arıyorsan yanımda yaşlı bir keçi getirdim. Onun uzun beyaz sakalı var. Hayır, gür sesli, sesinin uzaklardan duyulan birisini düşünmüşseniz keçinin yanında bir de horoz getirdim. Horozumun tiz bir sesi var köyler ötesinden duyulur. Eğer uzun boylu birisini görmek istiyorsanız bir de

deve getirdim ki, bu çevrede deveden boylu yaratık yoktur şu anda.' Hülagü gencin sözlerini hayretle dinler. Genç âlim sözlerini şöyle tamamlar:

'Biz Müslümanlar gereği gibi çalışmadık. Başta katlettiğiniz halife, halifelik kurumu olmak üzere Abbasi ülkesinde yozlaşma yaşandı. Güzel adetlerimizi terk ettik. Ülkemizde birlik beraberlik kalmadı. Ve yüce Allah sizin gibi bir zalimi başımıza bela etti...'

Hatip efendi vaazına şu sözlerle devam etti:

"Günümüzde İslam dünyasında kan ve gözyaşı eksik olmuyor. Biz Müslümanlar, bir türlü aramızda birlik sağlayamıyoruz. Başımıza gelen istenmeyen olaylar kendi hatalarımız ceremesidir. O halde gelecekte huzur içinde yaşayabilmek için tarihte yaşanan olayları gereği gibi değerlendirip hayatın gerçekleriyle yüzleşebilme olgunluğunu göstermeliyiz..."

Namaz vakti yaklaşmıştı. Ezan başladı. Cemaat namaz için ayağa kalkıp safları oluşturmaya başladı...